

Zadeva: 007-36/2015/
Datum: 3.2.106

Ministrstvo za javno upravo
Direktorat za javni sektor
Sektor za organizacijo javnega sektorja
ter za uslužbenski sistem

gp.mju@gov.si

Zadeva: Zakon o javnih uslužbencih

Spoštovani,

kot dogovorjeno na sestanku 17. decembra 2015, na katerem ste nas zaprosili za stališče glede predlaganih sprememb 54. člena predloga Zakona o javnih uslužbencih – ZJU (v nadaljevanju: predlog zakona), vam Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju IP) na podlagi 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Ur. l. RS, 94/07-UPB1, v nadaljevanju: ZVOP-1) posreduje predhodno mnenje o usklajenosti navedenih določb predloga zakona z zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

Kot predlagate, naj bi se v skladu z dopolnjenim predlogom zakona v 54. členu ZJU dodal nov četrti odstavek. 54. člen ZJU bi se tako, kot izhaja iz gradiva, ki ste nam ga posredovali, glasil:

»54. člen

(uporaba podatkov)

- (1) Za namene iz prvega odstavka 50. člena tega zakona lahko podatke centralne kadrovske evidence pridobijo predstojniki, vodje kadrovskega poslovanja, druge osebe, ki odločajo o pravicah in obveznostih javnih uslužbencev, javni uslužbenci, ki opravljajo naloge organizacijsko-kadrovskega in finančnega poslovanja, vezanega na obračun plač, ter inšpektorji.
- (2) Javni uslužbenci, ki opravljajo organizacijsko-kadrovske naloge in naloge finančnega poslovanja, vezanega na obračun plač, lahko pridobivajo, uporabljajo in spreminjajo podatke iz centralne kadrovske evidence samo na podlagi pooblastila predstojnika. Ta določba velja tudi za javne uslužbenke ministrstva, pristojnega za finance, ki opravljajo naloge na področju obračunavanja plač.
- (3) Vsak javni uslužbenec lahko pridobi iz kadrovske evidence podatke, ki se nanašajo nanj. Vsak javni uslužbenec lahko pridobi podatke o kadrovskih potrebah iz evidence internega trga dela.
- (4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se lahko podatki iz prvega odstavka 50. člena tega zakona uporabijo v organu, kjer javni uslužbenec dela, tudi v druge namene, če poseben zakon tako določa.«

Kot navajate, se je v praksi pokazalo, da je potrebno pri vzpostavljanju informacijskih rešitev, ki so potrebne za izvajanje nalog posameznega organa, pogosto rešitve vezati tudi na podatke zaposlenih (npr. delovno mesto, ime in priimek, opravljen izpit idr.). Vsi ti podatki, so že vodeni v centralni kadrovski evidenci in bi se v primeru, da poseben zakon to določa, lahko povezali z drugim sistemom, kar bi organu omogočilo lažjo, predvsem pa hitrejšo, cenejšo in enostavnejšo obdelavo podatkov, ki jih sicer ob odsotnosti te določbe mora organ ročno vnašati v več okolij.

Kot še pojasnujete, je v preteklosti Dvačna uprava RS že zaprosila IP za povezavo evidence zaposlenih s centralno kadrovsko evidenco, vendar je bila zahteva zaradi odsotnosti te določbe zavrnjena (odločba IP št. 0602-1/2011/7, z dne 8. 6. 2011).

IP sicer razume potrebo po čimbolj učinkoviti organizaciji dela organov in s tem povezano željo po povezavi centralne kadrovske evidence z drugo oz. drugimi že obstoječimi evidencami, vendar pa ima v zvezi s predlogom 54. člena ZJU bistveno splošno pripombo, ki se nanaša na nujnost vnaprejšnje določenosti zakonitih oblik obdelave osebnih podatkov, ki je nenazadnje povezana tudi z zagotavljanjem ustrezne pravne varnosti državljanov z vidika predvidljivosti posegov v zasebnost, ki jih prinaša za posameznika vsaka obdelava osebnih podatkov. Tudi Ustava RS zato v 2. odstavku 38. člena določa, da zbiranje, obdelovanje, namen uporabe, nadzor in varstvo tajnosti osebnih podatkov določa zakon. To po eni strani pomeni, da mora zakon, in ne podzakonski akt izčrpno določiti, kateri osebni podatki so predmet zbiranja in nadaljnje obdelave ter za katere namene, po drugi strani pa to pomeni tudi, da mora biti z vidika zagotavljanja pravne varnosti in predvidljivosti posegov v zasebnost posameznika v zakonu nabor teh podatkov in seveda tudi namen njihove obdelave ustrezno izčrpno opredeljen.

IP na podlagi vsega navedenega meni, da predlog zakona z vidika varstva osebnih podatkov ni povsem ustrezen, saj splošna določba, ki 'na zalogo' določa, da se lahko osebni podatki iz 'neznano katerih zbirk' obdelujejo tudi v 'druge' (neznane) namene, dejansko nima pravne vrednosti. Sama po sebi namreč navedena določba ne more predstavljati pravne podlage za kakršnokoli dodatno obliko obdelave osebnih podatkov, ker namen obdelave in nabor osebnih podatkov nista določena. Z vidika zagotavljanja predvidljivosti obdelave in pravne varnosti z vidika varstva osebnih podatkov pa je najmanj zavajajoča, lahko pa celo nevaren signal, da si je mogoče druge, nove namene obdelave osebnih podatkov sproti izbirati brez 'resnične' zakonske podlage.

Zato IP predlaga, da se upoštevajoč dejanske izkazane potrebe, ki izhajajo iz dela organov, bodisi navedena določba dopolni in se navede, kateri osebni podatki in iz katerih evidenc se uporabijo za posamezne vnaprej opredeljene namene (če je s tem dejansko, kot izhaja iz pojasnil, mišljeno povezovanje posameznih zbirk mora biti to določeno). IP pojasnjuje, da zgolj beseda 'uporaba za druge namene' v tem smislu ne zadošča. Bodisi se navedeno določbo črta in se, v kolikor je to res potrebno, posamezne resnično potrebne in glede na namene potrebne oblike obdelave konkretnih in vnaprej določenih osebnih podatkov in povezovanja konkretnih zbirk osebnih podatkov določi v ustreznih drugih področnih zakonih. Glede na to, da število zbirk osebnih podatkov ni nekaj, kar se dnevno spreminja, saj zahteva ustrezno zakonsko podlago, IP ne vidi težav, da se navedena rešitev, v kolikor res obstaja potreba po njej, uredi na predlagan način.

V upanju, da vam bodo naša pojasnila v pomoč, vas lepo pozdravljamo,

Mojca Prelesnik, univ.dipl.prav.,
Informacijska pooblaščenka

Pripravila:

Alenka Jerše, univ. dipl. prav,
namestnica informacijske pooblaščenke